

28 септември - Международен ден на правото да знам

За пети пореден път, на церемония в Националния пресклуб на БТА, Програма Достъп до Информация връчи годишните награди за принос в областта на свободата на информация. По този начин ПДИ отбелязва 28 септември - Международният ден на правото да знам. На същата тази дата през 2002 година, в София, бе учредена Международната мрежа на застъпниците за свобода на информацията, на която Програма Достъп до Информация е съосновател и член. Оттогава 28 септември се чества като Международен ден на правото да знам от организации, застъпници за свободата на информация по цял свят. Близо 100 представители на неправителствени организации, служители от гържавната администрация, журналисти, съдии, юристи, партньори, приятели, колеги присъстваха на церемонията по връчване на наградите на 28 септември, в Пресклуба на БТА, в София. През 2007 г. журито, което определи наградите в отделните категории, бе в състав:

- Александър Кашъмов - ръководител на правния екип на Програма Достъп до Информация (ПДИ);
- Гергана Жулева - изпълнителен директор на ПДИ;
- Вилям Попов - председател на граждански клуб „Компетентност и морал“, носител на три грамоти и наградата "Златен ключ" за „Гражданин, най-активно използвал ЗДОИ“, за 2006 г.;
- Емилиана Живкова - програмен директор, Програма на ООН за развитие (ПРООН);
- Николай Марев - компютърен специалист в ПДИ;
- Петко Георгиев - изпълнителен директор на фондация „ПроМедия“;
- Леонция Сеизова - Дирекция "Организационно развитие на административните структури"

в Министерство на гържавната администрация и административната реформа

- Гинка Капитанова - Фондация за реформа в местното самоуправление
- Фани Давидова - юрист в ПДИ
- Христо Христов - журналист, в. „Дневник“, носител на „Специалната награда за цялостен принос в областта на достъпа до информация“ през 2005 г.

Награда "Златен ключ" в категорията Гражданин, най-активно използвал правата си по Закона за достъп до обществена информация, бе присъдена

Повече за церемонията по връчването на годишните награди за свобода на информацията четете на: www.RightToKnowDay.net

на г-н Роско Симов за използването на закона при последователно търсене на информация от обществен интерес. Гражданинът спечели съдебно дело, с което осъди кмета на Община Шумен да предостави достъп до договор между общината и търговско дружество. Предвид упоритите откази на институциите да предоставят достъп до договори с частни фирми, съдебното решение в полза на гражданина е победа.

Почетни грамоти в категорията бяха връчени на г-н Георги

Шумаков, който упорито търси информация с помощта на ЗДОИ и предприема инициативи за осигуряването на институциите с необходимите им материали за изпълнението на законите им задължения. Г-н Шумаков закупи и изпрати на Отдел „Пресцентър и връзки с обществеността“ на Народно събрание топ хартия, а също - Наръчник за обучение на администрацията как да прилагат ЗДОИ. Негова е инициативата за закупуване на скенер за същата институция, за да няма основание да отказва електронен достъп

на стр. 2

до поискани документи. Гражданинът Милен Чабров също бе удостоен с грамота за използването на ЗДОИ при търсене на информация от Министерство на труда и социалната политика, Министерство на здравеопазването и други институции, които предоставят услуги на хора с увреждания.

Несъмнен фаворит в категорията Неправителствена организация, най-активно упражнявала правото си на достъп до информация бе Център на НПО в Разград. Организацията бе удостоена с наградата „Златен ключ“ за дългогодишно, кампанийно и резултатно използване на процедурите по ЗДОИ и водене на съдебни дела за постигане на по-голяма прозрачност и публичност на дейността на местната власт и органите на местно самоуправление. Освен това, Център на НПО в Разград огласява получената по ЗДОИ информация в местни медии и използва ефективно информацията в свои доклади и публикации. Грамота в категорията бе връчена на Експертна група за прозрачна и ефективна културна политика за активно използване на ЗДОИ и водене на дела за достъп до информация, касаещи конкретни дейности на институции като Министерство на културата, Министерство на финансите, Националният филмов център и Министерски съвет.

„Златен ключ“ в категорията Журналистическа кампания или материал, подготвен чрез упражняване на правото на достъп до информация бе връчена на журналистката Алексеня Димитрова от в-к "24 часа". Тя бе наградена за дългогодишното използване на законите за достъп до информация в САЩ и България, при подготовка на редица журналистически материали във в. "24 часа" и книгата "Войната на шпионите". С цел да доведе докрай своите журналистически разследвания, Алексеня Димитрова обжалва отказите от информация и с помощта на ПДИ води съдебни дела. Грамота в същата категория бе дадена на Росен Босев от в-к „Капитал“ за задълбоченото му разследване, проведено по повод предложенията за изменения на ЗДОИ през март 2007 г. Росен Босев на практика използва закона, за да получи информация, която послужи за публикация в кампанията за защитата на самия закон.

За пръв път „Златен ключ“ в категорията Институция, най-добре организираща предоставянето на информация за граждани, бе връчен на гържавна комисия. Комисията за защита на конкуренцията бе наградена за редовното и навременно активно предоставяне на информация, свързана с работата си. Регионалната инспекция по околната среда и водите - Велико Търново получи грамота в същата категория.

Тази година като Най-добра Интернет страница на институция, от гледна точка на Закона за достъп до обществена информация, беше отличена тази на Община Сливен. Почетни грамоти в категорията бяха връчени на Сметната палата на Република България и на Община Тунджа.

„Златен катинар“ за 2007 г. журито присъди на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения (ДАИТС). Агенцията заслужи негативния приз за това, че непрозрачно и заобикаляйки традиционната процедура за внасяне на проектозаконови, се опита да влоши съществуващия Закон за достъп до обществена информация. Проектозаконът е подготвен по поръчка на ДАИТС, след което са използвани трима народни представители, които да внесат текста в Народното събрание. Така, без предварително консултиране и обсъждане, беше направен опит да се влоши съществуващия режим на достъп до информация през март 2007 г. С действията си ДАИТС наруши демократичните

на стр. 3

принципи на откритост и прозрачност и правото на участие на гражданите в обсъждането на нормативни актове и то по отношение на Закона за достъп до обществена информация, уреждаш основно конституционно право на българските граждани.

Отново бе връчена и награда „Завързан ключ“ за най-абсурдно решение или отговор по заявление за достъп до информация. „Смешната“ награда бе присъдена на Генералния щаб на Българската армия за отговор, че информация за

Танковете край пътя се виждат и с невъоръжено око

предназначението на танкове, вкопани край селата Голямо Шарково, Лесово и яз. Ружица (изоставени от Втората световна война), е класифицирана информация и „нейното огласяване в медиите е забранено“. Комичното в този отговор бе, че с просто око се вижда, че танковете отдавна нямат предназначение. Освен това, тяхното

разположение лесно се определя посредством програмата на Google Earth.

За пръв път журито присъди и „СРАМОТА“ в тази категория. Тази оценка заслужи писмото, с което министърът на труда и социалната политика, г-жа Емилия Масларова, информира председателя на Сметната палата, че служител от Сметната палата подава заявления за достъп до информация в работно време и ангажира „напрасно времето“ на служители в Социалното министерство, Агенция за социално подпомагане, Държавната агенция за закрила на детето и др.

Въпреки отправените покани, и тази година никой от наградените с отрицателни призове институции не дойде на церемонията. Все пак, представители на някои институции, номинирани за негативна награда, се обадоха в офиса на ПДИ, за да разберат какви са точно основанията за това. Отчитаме тази заинтересованост като желание да получат обратна връзка от гражданското общество, с цел подобряване практиката си по предоставяне на достъп до информация.

Отбелязването на Международния ден на правото да знам през 2007 г. се извършва в рамките на проект „Увеличаване прозрачността и отчетността на управлението чрез електронен достъп до информация“, финансиран от Доверителния фонд за демократично управление на Програмата на ООН за развитие (ПРООН). За втори път имаме и любезното съдействие на издателска къща „СИЕЛА“, „Загорка“ АД и „Дамяница“ АД.

Встъпително слово на Гергана Жулева при откриване на церемонията на 28 септември 2007 г.

Уважаеми гости, колеги, съмишленици, дами и господа,

Позволете ми да открия петата церемония по връчване на награди на Програма Достъп до Информация, по случай Международния ден на правото да знам - 28 септември.

Преди 5 години, на Международна конференция за съдебни дела по достъп до информация, се роди идеята за отбелязването на този ден. Оттогава досега отбелязването му се разширява географски и церемониите стават все по интересни.

Как празнуват?

Днешният ден ще бъде отпразнуван по различен начин в различни страни: в Хърватско - с рок концерт; в Южна Африка наши колеги от Застъпническия център за отворена демокрация, съвместно с

на стр. 4

Комисията за свобода на информацията, отбелязват Деня на правото да знам, връчвайки, както при нас, ключове и катинари в позитивни и негативни категории; в Албания представят книгата „Съдебни дела за достъп до информация в България“, а в Молдова провеждат от началото на седмицата различни събития, посветени на достъп до информация; в Унгария ще има театрално представление на открито, а в Словакия се провежда по добна на нашата церемония.

Защо застъпниците за достъп до информация организират тези събития?

Защото всички тези хора и организации по света са убедени, че правото на достъп до информация, лежи в основата на всички групи човешки права - истина, призната от международната общност още през 1946 година, с една резолюция на Генералната асамблея на ООН: „Свободата на информация е основно човешко право и е в основата на всички свободи, утвърждавани от Организацията на обединените нации“. „Фактът, че подобни церемонии се провеждат от застъпниците за свободата на информация навсякъде по света, ни кара да мислим, че това право скоро ще бъде признато не само от нас, но и от международните междуправителствени организации и то не само с декларации, но и като право, което може да бъде защитавано в съда, т.е. с международни договори.

Кои са основанията за оптимизъм?

Първо, „Миналата година Интерамериканският съд за човешки права призна правото на достъп до информация за основно човешко право в свое решение по случай от Чили.

Второ, „В Съвета на Европа се подготвя Конвенция за достъп до официални документи. Само преди два дни приключи подписката, организирана от Аксес Инфо Европа, с критични бележки по отношение на текста на конвенцията.

Този 28 септември ще бъде отбелязван поне в страните-членки на Съвета на Европа, под знака на кампанията за по-добра Конвенция за достъп до официални документи.

Застъпниците за свобода на информацията от цял свят, около 180 организации и 190 отделни личности, искат тази първа в света Конвенция за достъп до информация да бъде с по-високи минимални стандарти, така че тези стандарти да бъдат поне толкова добри, колкото са някои национални закони за достъп до информация в страни-членки на Съвета на Европа.

Всички ние можем да се обърнем към националните ни представители в органите на Съвета на Европа: „Отчетете практиките в България, отчетете важността на по-широкия кръг задължени субекти, отчетете, на основата на нашата практика, колко е важно хората да могат да обжалват всяко едно решение по заявление за достъп до информация, а не само отказите. Покажете в обсъжданията, че националната практика има значение, когато се обсъждат новите международни регионални стандарти.

Другият важен факт от историята на достъп до информация през 2007 година, който е по-скоро негативен, но има голямо значение за тази церемония, е опитът да бъде влошено законодателството за достъп до информация в България. Този опит беше отчасти неуспешен. Кампания по защита на сега действащия закон показва, че, когато хората се обединят, те постигат някакви общи цели. В защита на Българския закон за достъп до информация се включиха освен повече от хиляда застъпници за свобода на информация в страната и около 50 организации от цял свят.

Какво да си пожелаем?

Нека си пожелаем на следващата церемония за Деня на правото да знам, да говорим за подобрен закон за достъп до информация и практиките по неговото прилагане, а не просто за запазването на един остарял закон от влошаване. Нека си пожелаем още повече номинации за позитивните награди, така че журито да има по-голям избор, и по-малко номинации за негативните.

Благодаря на всички, които изпратиха пожелания!

Успех!

Мотивира ме дебелокожото и безцеремонно поведение на местната администрация

Роско Симов, гражданин, носител на „Златен ключ“ за 2007 г.

Г-н Роско Симов бе удостоен с награда „Златен ключ“ за 2007 г. в категорията Гражданин, най-активно използвал правата си по Закона за достъп до обществена информация. Гражданинът спечели съдебно дело, с което осъди кмета на Община

Шумен да предостави достъп до договор между общината и търговско дружество.

Г-н Симов, каква беше причината да започнете битката за достъп до информация?

Имам основание да считам, че са изразходвани над 500 хил. щатски долара за организация, която е създадена и издържана изцяло с обществени средства. За нейното функциониране е предоставена една от най-големите сгради в Община Шумен, собственост на Община Шумен. В организацията са инвестирани над 100 хил. долара по схема за финансов лизинг. Организацията предоставя над 900 кв. м. от тази общинска сграда под наем на други фирми. В резултат от инвестираните средства, и при положение, че голяма част от издръжката на тази организация идва по проект на Министерството на труда и социалната политика, се отчита годишен финансов приход от 2 хиляди лева - колкото е годишният наем от гарсонiera в Шумен и то в крайните квартали. Като знам, че кметът на Община Шумен е член на управителния съвет на организацията и като имам предвид, че председателят на Общински съвет Шумен, адвокат Даниела Русева, е адвокат на ръководителя на тази организацията по редица съдебни дела за неправомерни действия, имам основание да смятам, че този финансов ресурс е превърнат в една корупционна схема на местно ниво, под прикритие на благородната идея за подпомагане на малкия и среден бизнес в региона на Община Шумен.

Колко време продължи тази борба за достъп до информация?

Делото беше заведено през 2006 г. и още в самото начало ми беше ясно, че кметът, като бивш адвокат, бивш съдия и юрист, ще прави всичко възможно да протака делото. Преписката не беше изпратена в съда в законоустановения три-дневен срок. На второ място, оригиналът на

квитанцията за платена гържавна такса, която админи-страцията на общината също е задължена да придвижи служебно до съда, не бе изпратена. Всичко това водеше до бавене на делото, до протакане на процедурата и до служебно изискване на документите от Шуменския окръжен съд. Съдебното решение, с което се отменя отказа на кмета на Община Шумен, влезе в сила на 10 юли 2007 г.

Въпреки решението на Шуменския окръжен съд, с което се задължава кметът да Ви предостави информация, той отново Ви е отказал. На какво основание този път?

Имаше два отказа - изричен и мълчалив. Шуменският окръжен съд отмени и двата отказа на кмета на Община Шумен. В законоустановения 14-дневен срок кметът на Община Шумен не предостави информация. След мое напомнително писмо, че той следва да се съобрази със съдебното решение и да предостави тази информация, кметът отговори, че търси в момента факти и обстоятелства от трето лице относно изразходваните средства от бюджета на Община Шумен. Това за мен е цинизъм. На 27 септември 2007 г. депозирах искане до министъра на правосъдието да бъдат реализирани административно-наказателните разпоредби на закона, спрямо неправомерния отказ за изпълнение на съдебно решение от страна на кмета на Община Шумен.

Какво Ви мотивира да говорите нещата докрай?

Бях мотивиран от дебелокожото и безцеремонно поведение на местната администрация и лично от ръководителя на организацията, за която става въпрос, г-жа Петинка Петрова. През 2002 г., като бивш финансов консултант, главен счетоводител на организацията, бях набеден за неща, които не съм извършил. Пред мен стояха две алтернативи - или да си тръгна с наведена глава за неща, които не съм извършил, или да си потърся правата по съдебен път. Беше ми наложено дисциплинарно наказание, след това бях и уволнен. Заведох поредица от съдебни дела. По тях всички документи бяха изискани по служебен път. Договорът с общината, за който заведох дело по Закона за достъп до обществена информация, исках, за да излезе наяве за какъв бизнес става въпрос - за организация за подкрепа на малкия бизнес или за организация, превърната в хранилка за група местни ръководители, подбрани от тях адвокати и протежирания ръководител на организацията - Петинка Петрова.

на стр. 6

Удовлетворен ли сте от постигнатото до момента?

Останах изненадан от решението на Шуменския окръжен съд по делото за достъп до информация. Като знаех каква е нагласата на местно ниво, какви са връзките на местните ръководители и

кмета на общината и председателя на Общинския съвет, очаквах решение в по-грозен смисъл. Приятно съм изненадан от мотивите, които са вписани в съдебното решение по Административно дело 171/2006 година. Това решение прави чест на Шуменския окръжен съд.

Усетиш ли веднъж какво оръжие е информацията, едва ли ще се откажеш от него *Алексения Димитрова, в. "24 часа"*

Алексения Димитрова бе отличена със „Златен ключ“ в категорията за Журналистически материал подготвен чрез упражняване на правото на достъп до информация. Журналистката бе отличена за дългогодишното използване на законите за достъп до информация в САЩ и България при подготовка на редица журналистически материали във в. "24 часа" и книгата "Войната на шпионите", както и за последователно упражняване на правото на информация включително обжалване на откази от традиционно затворени институции като Националната разузнавателна служба.

Алексения, очакваше ли тази награда? Какво означава тя за теб?

Откровено казано - не съвсем, защото от 1998 г. пращам писма по Закона за достъп до информацията в САЩ, за да искам информации, свързани с България, а повече от 15 г. искам дела от Архива на МВР. Отдавна свикнах с това и го приемам като част от журналистическото си всекидневие. Но съм радостна от наградата, защото тя ми дава надежда, че съм на прав път. Тя ме окуражава да бъда по-активна и методична в усилията си, както бях през изминалата година. Това стана, благодарение на колегиалните контакти с Програма Достъп до Информация. Вече знам на коя дата какво искам и до коя институция съм пратила и - благодарение на адвокат Александър Кашъмов - какво трябва да направя, ако не ми отговорят. Така се стигна до 6-те дела, които заведох с негова помощ, срещу Министерствата на външните работи и финансите, Министерския съвет и Националната разузнавателна служба, които ми отказаха информация по различни теми, по които работя.

Много журналисти не използват ЗДОИ, заради 14-дневния срок за отговор. Ти използваш активно закона за търсене на информация от няколко институции, водиш съдебни дела при отказ. Явно търсиш информация, която няма давност. Каква е тя?

Нормално е един журналист да търси информацията веднага, когато те я гореща тема на деня. Когато не получат тази информация, повечето журналисти предпочитат да се оплакват и да критикуват институциите, а не да направят нещо, което реално да доведе до

победен край. И аз се гразня от мугността на институциите и съм наясно, че воденето на дела е един безкрайно бабен и тромав процес, а ако евентуално спечеля тези дела, информацията може да не е нужна на никого вече. Затова, откровено казано, не разчитам само на делата, а търся информация и от други източници. Но воденето на дела има профилактичен характер - и за институциите, и за колегите. Това е начин институциите да разберат, че ако отказват информация, журналистите няма да ги оставят на мира, а ще си търсят правата докрай, още повече че законът е на тяхна страна. А за журналистите - че трябва да се борят до край за правото си на информация, а не да чакат информацията да им се поднесе на телпсия.

Използвала си и използваш Американския закон за свобода на информацията. Каква информация търсиш, от кои институции? Получавала ли си откази?

Битката ми с американските институции е една епопея, достойна за книга. Всяка година разказвам за нея и обучавам колеги от цял свят как да го правят на глобалните срещи на разследващите журналисти. Тази година срещата беше в Торонто и за пореден път окуражих няколкостотин колеги да последват моя пример. За това не се иска много - последователност, дисциплина и, разбира се - усилия. Но мисля, че те си заслужават. От 1998 г. досега съм пратила около 500 искания за информация, свързана с България, до около 9-10 американски институции, сред които ЦРУ, ФБР, Държавния департамент, Националната агенция за сигурност, Министерствата на отбраната и

на стр. 7

финансите, Пентагона, Емиграционната служба, затворническите власти. Тази кореспонденция вече е станала част от мен и от журналистическото ми всекидневие, заедно с десетките ми срещи, интервюта и писането. Разбира се, че получавам откази. Ако някой си мисли, че получавам бързо и лесно всичко, което искам, се лъже. Когато получа отказ, изчакам 2 г. и се възползвам от правилата на друга процедура, предвидена в американското законодателство - преглед за разсекретяване на определени документи. Когато ми откажат и по тази процедура, пращам молби за окончателно разглеждане на моя случай до специална между-ведомствена комисия. Когато и те ми откажат, трябва да отида в съда. Откровено казано, нямам финансов ресурс за това, защото за такава стъпка е необходим много добър и вероятно скъпоплатен адвокат - нещо, което в България решавам, благодарение на Програма Достъп до Информация, която ме подпомага с отлични адвокати.

Какви са наблюденията ти и опитът ти - използват ли американските ти колеги закона и за какви цели?

Доколко мога да разбера от глобалните срещи на разследващите журналисти, това за съжаление не е масова практика нито в САЩ, нито другаде по света. Което обяснява защо толкова много колеги идват на моите лекции и са много изненадани, когато им разкривам какви възможности имат в собствените си страни, които са развити демокрации. В някои страни дори нямат или по-късно от нас приеха подобни закони. И все пак, мога да кажа, че в последните години имам усещането, че находчивите, настойчивите и последователните докрай журналисти в искането на информация стават все повече. Колегите започват да разбират какво богатство имат в ръцете си.

Би ли казала, че американският закон е по-ефективен от българския?

Мисля, че беше по-ефективен до 2001 г., когато станаха терористичните атаки. След това много от американските институции започнаха да се затварят и да дават по-малко документи. Но поне има традиции, тъй като тамошният закон съществува от близо 40 години. Там чиновникът не приема искането за информация като досада, а знае, че е неизменна част от неговите задължения. Има цели офиси или департаменти, които се занимават само с

подготвянето на отговорите за даването на информация. Това не са пресцентрове, а структури, които отговарят на всички искания за информация, не само журналистически. Имам чувството, че е създадена по-стройна организация за контакт с хората, които искат информация, а американските институции се отнасят по-отговорно към това.

Какво би пожелала на институциите, от които търсиш информация в Деня на правотога знам?

Да бъдат по-широко скроени и да не гледат на информацията, която имат, като на своя монополна собственост. Те само трябва да я стопанисват добре и да я предоставят на обществото, а не да носят от 9 кладенеца вода, винаги търсейки аргументи, с които да я откажат или пък да се бавят с надеждата, че журналистическият интерес ще отmine и журналистът ще забрави за своето искане. Освен това ги моля да не гледат на журналиста като на враг, а като на човек, който е техен съмишленник в тяхната откритост към обществото. Те би трябвало да са доволни, че има журналисти, които да показват какво вършат и че са си изработили заплатите.

Какви са бъдещите ти творчески планове? Има ли материал за нова книга?

Хванеш ли се веднъж на хорото, няма спиране. Искането на информация е голяма краста. Веднъж усетиш ли какво оръжие е това, едва ли ще се откажеш лесно от него, още повече, когато си натрупал толкова опит, който все повече ти помага. Така че и с наградата, и без нея, продължавам да си искам стотици документи от американските тайни архиви, свързани с България. Имам доста идеи и за български институции. Проблемът е, че, като бъдат получени, тези документи трябва да бъдат прочетени и то качествено. А как се четат няколко хиляди страници документи на английски, пък и на български!? Това иска много време и голяма дисциплина. Така че имам материал не за една, а за много книги, но проблемът е времето. Трябва хем да продължавам да искам документи, което си е доста трудоемко и времеемко занимание, хем да ги обработвам, хем да бъда добра майка. Да това е факт - обществото може да има нужда от информация, но има не по-малка нужда от добри родители, които създават качествени млади хора. Аз искам да изградя от 14-годишната ми дъщеря такъв човек.

Стараем се хората да придобият самочувствие на истински граждани в едно открито управление

Георги Милков, председател на Център на НПО в Разград

„Златен ключ“ в категорията „Неправителствена организация, най-активно упражнявала правото си на достъп до информация“ за 2007 г. беше връчен на Центъра на НПО в Разград. Организацията беше отличена с наградата в Деня на правото да знам за своето дълго-

годишно, кампанийно и резултатно използване на процедурите по ЗДОИ и водене на съдебни дела за постигане на по-голяма прозрачност и публичност на дейността на местната власт и органите на местно самоуправление. С Георги Милков, председател на Център на НПО в Разград, разговаря Диана Банчева, ПДИ.

Центърът на НПО в Разград е носител на две грамоти за Деня на правото да знам. Очаквахте ли голямата награда този път?

Може би тайно се надявах. Ако се следва традицията през годините - организации, които са били номинирани и които постепенно са придобивали опит и са развивали капацитет, първо са получавали грамоти, и след това - „Златен ключ“, беше естествено да я получим. През всичките тези години ние не сме гонили наградата. Старали сме се хората да придобият самочувствие на истински граждани в едно открито управление. Наградата е много насърчаваща за нас. Оттук нататък ще я използвам като флагман, за да обяснявам, че има смисъл хората да вършат това, което ние правим заедно.

Какви са целите на Центъра за НПО - Разград?

В края на 2006 година ние разработихме стратегическия си план до 2011 година. Няколко са важните неща - ние продължаваме да се развиваме като организация watch dog (организация граждански наблюдател). Това напълно се припокрива с нашата дейност по свобода на информацията и достъп до обществена информация. В тази връзка, в края на лятото създадохме

Антикорупционен център. Заздравихме много доброто сътрудничество с прокуратурата - намираме документи, обявяваме ги и искаме разследване, защото има накърнен обществен интерес и престъпление на длъжностни лица.

Ние продължаваме да подкрепяме две местни организации и работим заедно тях в мрежа - Център за подкрепа на жени и Младежки форум 2001. В началото на юни 2007 г. създадохме Национална мрежа за гражданско наблюдение на съда в България от 17 организации. Нашият общ стремеж е да развием този капацитет и да започне гражданско наблюдение на съда в цяла България. В началото на месец юли 2007 г. министърът по европейските въпроси Гергана Грънчарова беше наш гост в Разград, за да види откъде идват добрите доклади. Министър Грънчарова формулира нещо, за което ние говорим от 3 години - че целта на реформата в съдебната система трябва да бъде гражданинът, който очаква бързо и справедливо правосъдие. Досега никой не е формулирал целта на реформата за последните 17 години - не само в съдебната система, но въобще в България. Говори се за всичко друго, но не и за гражданина. А в центъра на всички реформи наистина трябва да бъде гражданинът. Ето защо нашите програми са и оттук нататък ще продължават да бъдат насочени към гражданите, и на второ място към институциите, които трябва да са в услуга на гражданите.

Вие сте неуморни в търсенето на информация. Мислиш ли, че благодарение на вашата работа се променя менталитета на институциите на местно ниво?

Снощи в публично изявление по една от местните ефирни телевизии, настоящият кмет, Денчо Бояджиев каза, че през последните няколко години в Община Разград има двама-трима служители, които са ангажирани да търсят, събират и копират документи, които Георги Милков иска от общината. Това показва, че общината има голям респект към нашата работа.

Второ, през последните две седмици ние организирахме заключителни срещи по два проекта и на тези обществени форуми неизменно участва окръжният прокурор Огнян Дамянов. Това не се е

на стр. 9

случвало предишните 17 години и показва голямото уважение, което ръково-дителят на тази институция отдава на нашата работа. Третото е по-скоро шега, която се носи в юридическите среди - когато са структурирали административния съд в Разград, са разпределили с един съдия повече, отколкото в Търговище, въпреки че Разград и Търговище са градове-близнаци, заради нашите 40 заявления за достъп до информация и броя заведени административни дела.

Направи ми впечатление, че в публичния отчет на председателя на Разградския административен съд за март-август 2007 г. се отбелязва, че 80% от техните актове се обжалват. За нас това е лоша административна практика и лошо административно правосъдие. Предстои ни още много работа занапред.

Променяли се практиката в Община Разград в резултат на работата на Центъра на НПО - Разград?

Преди една година ние събрахме информация какви средства плаща този кмет, който изкарва мандата на предишния, от името на общината на местни средства за информация - за обяви, покани, протоколи от заседания. Това са 3 вестника и 1 телевизия. Установихме, че в-к „Гледница“ получава 52% от цялата платена сума за обяви и реклами. Интересното е, че във вестник „Гледница“ работи зетят на кмета, което е нова корупционна практика, известна като непотизъм.

Сега ние сме подали нови заявления по този въпрос за 2007 г. и кметът отказва информацията. Преди той ни предостави тази информация, а сега пита третите лица, които по принцип отказват. Кметът Денчо Бояджиев назначи след съмнителен конкурс сестрата на починалата си първа съпруга да ръководи Културния център в общината. Втората му съпруга е местен служител на Агенцията за държавна финансова инспекция, която по закон трябва да проверява спазването на финансовата дисциплина в общината. Или на практика жената проверява мъжа си.

В момента се опитваме да разработим и да се приемат Етични стандарти, които да се приемат от Общинския съвет, с изрична забрана кой къде да работи. Общинският съвет в Разград

може да приеме, под натиска на гражданското общество, Етични стандарти, които да не позволяват конфликт на интереси, както има за съдии, примерно. С надежда очакваме местните избори на 28 октомври 2007 г., когато може да се случи разместване в пластове на местната власт.

Каквo се случи след като ви осъдиха да платите разходите по делото за достъп до информация за възнагражденията на общинските съветници от БСП и ДПС през март 2007 г.?

Първо направихме сериозен анализ - какво и защо се случи. Това събитие ни мотивира да продължим гражданското наблюдение на съда и да издаваме подробни доклади. В момента отпечатваме третия доклад за напредъка на съда, с фокус достъпа на уязвими групи до правосъдие. Допълнително ни мотивира и да участваме в работната група към министъра на правосъдието, Миглена Тачева, за изготвяне на план за ускоряване на съдебната реформа. Ние сме единствената неправителствена организация извън София, която е поканена да участва в работната група. Това ни мотивира да бъдем много по-организирани и да даваме добри предложения. Изпратихме нашите предложение от 17 страници до администрацията на Миглена Тачева. Аз много се радвам, че министър Тачева и министър Грънчарова се обръщат към нас с предложение за участие в този процес. Ние имаме много предложения за подобряване на административната среда в съда.

Означава ли, че Центърът на НПО в Разград излиза от границите на регионалното въздействие с дейността си?

Нашата организация в момента е направила успешен опит да прави политики на национално ниво. Предлагаме алтернативни национални политики за подобряване на правосъдието и ускоряване на съдебната реформа, в резултат на нашите проекти. Това правим в няколко ключови области - конфликт на интереси, избор и на мандат на съдебните заседатели, подобряване на административната среда в съдилищата, подобряване на архитектурата за достъп на граждани до правосъдие и до услуги в съда.

**Призът е доказателство за
ефективно работеща администрация**
Лора Хаджиева, Комисията за защита на конкуренцията

Наградата „Златен ключ“ в категорията „Институция, най-добре организира предоставянето на информация за гражданите“ за

2007 г. бе присъдена на Комисията за защита на конкуренцията (КЗК). Ето какво сподели административният директор, г-жа Лора Хаджиева, за работата на КЗК, свързана с предоставянето на информация след връчването ѝ.

Г-жо Хаджиева, за пръв път награждаваме комисия в категорията за институция, най-добре организира предоставянето на достъп до информация. Какви бяха очакванията Ви, когато разбрахте, че сте номинирани в тази категория?

Изключително вълнуващо беше, че сме сред номинираните в категория за институции и още по-силно беше желанието ни да спечелим наградата. Това е ценен приз за нас, защото е доказателство за ефективно работеща администрация.

По Ваша преценка, какви са предимствата на КЗК пред други институции по отношение на предоставянето на информация, прозрачността и отчетността?

Комисията за защита на конкуренцията се стреми да работи при спазването на ясни и открити процедури. Прозрачността е важен приоритет за комисията. Считам, че популяризирането на законодателството, практиката и процедурите, които се прилагат от един административен орган, е задължително условие за повишаване на неговата ефективност.

Поданни от доклада на Министерството на държавната администрация (МДААР) и административната реформа, в КЗК няма вътрешни правила за работа по ЗДОИ. Как организирате работата по предоставяне на информация?

В КЗК има разработен правилник, който регламентира реда за работа с всички документи, входящи и изходящи. Всички молби, искания, уведомления постъпват в деловодството на комисията и се докладват на председателя от главния секретар. Той от своя страна възлага изпълнение на конкретната задача на определен служител. След изготвяне на документа с необходимата

информация и вътрешно съгласуване се предоставя за подпис, извежда се през деловодството и се изпраща по предназначение.

Как се обработват заявленията, получени по електронен път? Каква е процедурата за отговор на такива заявления?

Към заявленията, постъпили по електронен път, също се прилага Правилника за документо-оборота. В случаите, когато въпросът изисква официален формален отговор, получената по електронна поща молба се завежда в деловодството, а в останалите случаи се отговаря директно на адреса, от който е постъпила.

Отново от доклада на МДААР, КЗК е институцията, която е отговорила „веднага“ на 850 заявления, от общо 885 получени. Това отговори, в резултат на устни запитвания ли са и какъв е принципът на работа в подобни случаи?

Сред общо 885 получени заявления преобладават устните запитвания, най-вече от страна на медиите. За връзките с обществеността се грижат служителите в Пресцентъра на КЗК. Целта ни е максимално бързо и адекватно да отговаряме на запитванията на журналистите.

Каква информация търсят журналистите от КЗК?

Все по-често в специализираната икономическа преса се публикуват анализи на решения на КЗК, свързани с установяване на злоупотреби с господстващо положение на пазара, на картелни споразумения или на концентрации. Въпросите са свързани най-вече с конкретни решения, предстоящи самосезирания и становища по текущи теми от икономическия живот.

В перспектива, какво предстои да направи КЗК, за да прогължи и да подобрява добрата практика по предоставяне на информация за граждани, фирми, журналисти, НПО?

Предстои да потърсим източник на финансиране, за да подобрим функционалността на уеб страницата на КЗК. Имаме идея да създадем интерактивна форма на общуване с ведомството, както и да осигурим възможност за публикуване на цялата практика на комисията в областта на обществените поръчки. В по-далечен план предвиждаме да създадем електронна библиотека по право на конкуренцията. В проекта на новия Закон за защита на конкуренцията сме заложили изработване на електронен регистър, в който да се публикуват абсолютно всички актове на комисията.

Връзката между деловодната система и Интернет страницата е приоритет на работата на общината

Петя Руменова, главен секретар на Община Сливен

Община Сливен бе наградена със „Златен ключ“ в категорията „Най-добра уеб-страница на институция от гледна точка на Закона за достъп до обществена информация“, на церемонията в Деня на правото да знам - 28 септември 2007 г. С

г-жа Петя Руменова, главен секретар на Община Сливен, разговаря Диана Банчева, координатор в ПДИ.

Г-жо Руменова, какви са бъдещите цели, които сте си поставили за отваряне на Община Сливен към обществеността?

В момента Община Сливен разполага с уеб страница и всеки има електронен достъп до обществена информация. На страницата имаме много нови неща. Има линк на заглавната страница, който прехвърля автоматично към секцията за достъп до информация. Чрез Интернет страницата на Община Сливен могат да се подават заявления за достъп до информация по електронен път. Нямаме изисквания за електронен подпис, но ако има такъв, е добре да бъде положен. Ако няма такъв, трябва да се посочи телефон за контакти. Лицето, което се занимава с достъпа до обществена информация, позвънява на този телефон. След като получи положителен отговор, заявлението се входираща в деловодната система на общината. Предстои включването на дванадесет села към он-лайн услугите на общината, тъй като не говорим само за достъпа до обществена информация, а и за много други услуги за гражданите.

ПДИ често дава за пример Община Сливен в практиката по предоставяне на информация. Направи ни впечатление, че на страницата липсват проекти на нормативни актове и предложения за обсъждане на тези проекти.

Това може да се добави много лесно. В сайта на общината има подраздел „Общински съвет“, в

който може предварително, преди внасянето в сесия на заседание, да бъдат помествани проектите на вътрешни нормативни актове на общината. Това би било много добро приложение. Надявам се, че в бъдещия общински съвет, който ще бъде много по-отворен към гражданите, това ще се случи.

Как могат потребителите на Интернет сайтът на Община Сливен да комуникират с общинските съветници? Как се осъществява обратната връзка?

Чрез страницата на общината <http://www.sliven.bg>

Използвам се рубрикуите:

* Приемна <http://www.sliven.bg/index.csp?f=ReceptionRoom> - с графика за приемните дни на председателя, зам. председателите на Общински съвет и общинските съветници.

* Въпроси, мнения, предложения <http://www.sliven.bg/index.csp?f=QuestionsSugg>

* Съветници <http://www.sliven.bg/index.csp?f=Advisers> - в рубриката е публикуван съставът на общинския съвет с електронните адреси на съветниците така се предоставя възможност за обратна връзка.

* Общински форум - <http://forum.sliven.net/viewforum.php?f=121&sid=840cf592ac470e6362c3bec1bfb7f68> - идеално място за обратна връзка между гражданите, общинската администрация и Общински съвет.

Кой отговаря за съдържанието на Интернет страницата?

За съдържанието на Интернет страницата ще отговарят отговорниците по отделните ресори в общината. В близкото бъдеще те ще имат пряк достъп за коригиране на информацията, директно в Интернет. Сайтът има и администратор - Георгий Абраамян - началник сектор «Информационни технологии».

Как се осъществява връзката между деловодната система на общината и Интернет страницата?

В момента това е приоритет на работата ни. Интерфейсът за връзка през Интернет на деловодната система и Интернет страницата

на стр. 12

е предоставен от фирма „Акстър“. Направена е връзка с Регистъра на общинската собственост, работи се по деловодната справка и всичките електронни услуги.

Удовлетворени ли сте от наградата?

„Златният ключ“ за Деня на правото да знам в категорията за уеб страница е третата награда, която получаваме за тази година. Първата награда беше за най-добър сайт на

общини между Източноевропейски страни, по проект на Европейския съюз. Награждаването беше в Чехия. Втората награда беше за Деня на държавния служител. Лично от министър Николай Василев бяхме наградени за най-прозрачна община. За тази награда също има доста голям принос и сайта ни. Това е третата награда фактически. За една година, мисля, че това е признание, че много напред ни е дръпнал сайта. Това разбира се ни задължава да продължим добрите практики.

Инициативите на координаторите на ПДИ по случай 28 септември

Ето как координаторите на Програма Достъп до Информация популяризираха Международния ден на правото да знам в страната

Враца

На 28 септември, чрез програма „Враца“ на „Дарик радио“, и програма „Будилник“ на местната телевизия, Ива Антонова информира жителите на Враца за Деня на правото да знам. Публикациите във вестниците „Шанс експрес“ и „Враца днес“ запознаха читателите с инициативите по повод този ден.

В центъра на Враца

Варна

Кръстина Маринова представи Международния ден на правото да знам във вестник „Народно дело“ и информационните агенции „Днес +“ и „Черно море“.

Кърджали

Иванка Ламбева запозна обществеността с възможностите, които дава Денят на правото

да знам, като разпространи брошури за 28 септември сред журналисти, институции и граждани и публикува информация във вестник „Нов живот“ и www.rodopiexpress.com.

Добрич

„Дарик радио“ - Добрич, посвети радиопредаване на Деня на правото да знам на 10 септември. Брошури бяха представени в Информационния център на общината на град Добрич и така достигнаха до хилядите граждани, които я посещават.

Монтана

Любомир Йорданов раздаде на журналисти брошури и информира за 28 септември чрез общинските и областни медии - радио, кабелна телевизия и вестниците „Домпрес“ и „Конкурент“.

Пред Военния клуб - Велико Търново

Велико Търново

Светослав Стефанов организира разлепване на плакати по случай Международния ден на правото

Пред Военния клуб - Велико Търново

да знам пред редакцията на в. „Янтра днес“, Военния клуб, интернет-зала „Ера“ в центъра на града, в Инфоцентъра на Община Велико Търново и на информационните табла в областна администрация. Също така популяризира 28 септември, с публикации във вестник „Янтра днес“ и новините на кабелно радио „Велико Търново“.

Пловдив

Веселка Венкова организира разпространението на 100 плаката за Международния ден на правото да знам.

Благоевград

Владимир Симеонов участва в „Дарик радио“ - Благоевград и в местната кабелна телевизия по повод 28 септември и разлепи плакатите в общината, в областната управа и в центъра на Благоевград.

Смолян

Валентин Хаджиев раздаде плакати за Деня на правото да знам на почти всички кметства и институции. В предаване на най-слушаното радио „Чан“ беше излъчено информационно съобщение за 28 септември и за инициативите на Програма Достъп до Информация за отбелязване на празника.

Хасково

Богдана Галева участва в сутрешния блок на ТВ 7, на 28 септември, заедно с Дарина Стаматова -

пресаташе на Областната администрация, и Мариана Вълчева - пресаташе на РИОСВ - Хасково. Поради големия интерес, тя е била поканена отново в телевизията на 1 октомври, за да разкаже за проведената церемония. Новини и информация са пуснали още „Дарик радио“, БНР - Радио Димитровград, и кабелна телевизия „Харманли“.

Шумен

30 минути от предаването на Венцислав Венков по „Шумен“ ТВ бяха посветени на номинациите, практиките и задължените по ЗДОИ субекти.

Сливен

По инициатива на Веселина Седларска, кабелната телевизия излъчи репортаж за възможността, чрез страницата на Община Сливен, да се подават електронно заявления за достъп до информация. Гражданите бяха призовани да подават активно заявления по електронен път до Община Сливен. Плакатите бяха разлепени в редакции, офиси на НПО и информационния център в общината.

Прес клуб - Сливен

Перник

Новинарската емисия на телевизия „Кракра“ Перник на 1 септември представи Международния ден на правото да знам и наградите, които Програма Достъп до Информация връчва по този повод.

В **Стара Загора** и **Кърджали** информация за Международния ден на правото да знам беше публикувана в местната преса.

Повече от 40 организации-застъпници за свобода на информацията по света отбелязаха Петия Международен ден на правото да знам. През 2007 г. събитията, организирани с цел популяризиране на правото на свобода на информацията и натиск върху правителства и институции да гарантират това право със законодателство и практики, бяха изключително разнообразни и новаторски.

Денят на правото да знам бе отбелязан с различни инициативи и от Комисариите по достъп до информацията в **Словения, Канада, Великобритания, Шотландия**.

Провеждането на събитията по повод Деня на правото да знам в **Европа** мина под знака на кампанията, която граждански организации подеха за по-добри стандарти, които да залегнат в бъдещата Конвенция за достъп до официални документи, подготвяна от Съвета на Европа в момента. Среци с депутати, представители на съответните държави в Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, както и призив към всички участници в събитията на 28 септември да подкрепят позицията на застъпниците за свобода на информацията бяха част от инициативите в тази посока. Не е късно да подкрепите кампанията като се погнусите пог това писмо: http://www.aip-bg.org/documents/coe_letter.htm.

За пръв път по повод Международния ден на правото да знам бяха организирани театрални постановки, кино прожекции, радио-предавания и дори рок концерт.

Унгарският съюз за граждански права за пръв път организира събития за Деня на правото да знам. За да популяризират правото на достъп до информацията унгарската организация покани театрална трупа, която изнесе специално представление на един от централните площади в Будапеща. **Прозрачност без граници - Република Хърватска**, организира рок концерт в центъра на Загреб по повод Деня на правото да знам. Инициативата е част от кампанията „Имам право да знам!“, която е започнала в началото на септември и ще продължи до средата на октомври.

Кратък документален филм бе проектиран на церемонията по връчване на награди, организирана от „Отворено общество“ - **Словакия**. Целта бе да се демонстрира обществената полза от закона. Филмът ще бъде излъчен по 25 местни телевизии. За да отбележат Международния ден на правото да знам, в **Бангладеш**, коалиция от шест организации реализира поредица от радио-програми, които ще бъдат излъчвани по местни радио станции в продължение на цяла седмица. От студията на своите радиа, застъпниците за свобода на информацията в Бангладеш призовават за изготвянето и приемането на закон, който да гарантира правото на информация.

В много страни Денят на правото да знам бе отбелязан с организацията на обществени форуми и дискусии, с провеждането на семинари и кръгли маси. Макар и по-традиционни, тези инициативи дават възможност за критично изследване и търсене на решения на проблемите, които отделни обществени групи срещат в упражняването на правото си на информация или в прилагането на законите за достъп до информация.

Обществени дискусии по повод 28 септември бяха организирани в университетите (Нова Скотия, **Канада**), в сътрудничество с комисари по достъпа до информация (**Македония**), по инициатива на правителството (**Мали**), като паралелни сесии в различни градове на страната (**Грузия**). Предизвикателствата, пред които застъпниците за свобода на информацията се изправят, бяха обсъдени на конференции в **Аржентина, Сиера Леоне, Южна Африка**.

Организираната от Мрежата за насърчване на неправителствения сектор конференция в Черна гора пък имаше за цел да набере средства за закупуването на копирна машина за агенцията по приватизация. Тази институция използва липсата на техническо оборудване като основание да дава достъп до документи само по формата на преглед.

Подобна идея има и в **България** - да се съберат пари за закупуване на скенер за Народното събрание, чийто прес-център използва липсата

на стр. 15

на техника като основание да не предоставя достъп до проектозаконови в електронна форма.

Денят на правото да знам даде повод за представянето и разпространението на книги, изследвания, доклади, наръчници, както и редица други публикации, свързани с правото на достъп до информация. В **Албания** Центърът за развитие и демократизация на институциите представи

Някои от държавите, в които беше отбелязан Денят на правото да знам през 2007 г.

книгата „Правото на информация, съдебни дела от България“, която е превод на сборника съдебни дела, които Програма Достъп до Информация издаде през 2004 г. В **Румъния** бяха представени изследване за подбора на информация в телевизиите и за начина, по който това влияе на общественото мнение, както и доклад за ролята на обществените медии в информираността на гражданите.

Всички пресконференции, кръгли маси, обучения, работни срещи дадоха възможност на застъпниците за свобода на информация да разпространят наръчници, предназначени за различни групи, ползватели или прилагачи законите за свобода на информация.

По примера на Програма Достъп до Информация в **България**, някои организации, членове на Мрежата на застъпниците за свобода на информацията, организираха различни състезания и конкурси, които завършиха с церемонии по връчване на награди. Тези церемонии дават възможност на граждани и неправителствени организации да изтъкнат тези институции, които предоставят добре достъп до информация, както и да посочат тези, които нарушават правото на достъп до информация. Награди за принос в областта на достъпа до информация, както и за нарушения, бяха връчени в **Словакия, Южна Африка, Чехия.**

За втора поредна година Център „Access-info“, Молдова, в сътрудничество с други НПО, обществени институции, библиотеки, медии организира Седмица на свободата на информация. По време на тази седмица колегите от „Access-info“ организират конференция, на която също връчват награди. Те, за разлика от ПДИ (**България**) и Отворено Общество (**Словакия**), връчват само положителни награди. В рамките на тази седмица се организират различни семинари, кръгли маси, обучения, открити уроци в училищата. За да изрази подкрепата си за каузата на застъпниците за свобода на информацията в **Молдова**, министър председателят Василе Тарлев изпрати поздравително писмо за Дните на правото да знам в Молдова.

Седмица ще продължат събитията по повод Денят на правото да знам, организирани от Медийния институт в **Южна Африка**. В 11 държави от континента - **Ангола, Ботсуана, Мозамбик, Свазиленд, Южна Африка, Лесото, Намибия, Замбия, Зимбабве, Танзания и Малави** - ще се представя модел на закон за свобода на информацията, ще се провеждат театрални представления, улични паради, реклами и прожекция на филми. Медийен институт в Южна Африка обяви наградите „Златен катинар“ за най-секретното правителство в региона на Южна Африка, които бяха връчени на 28 септември 2008 г.

По повод Денят на правото да знам редица организации, застъпници за свободата на информация, организираха обучения за различни групи ползватели на законите за достъп до информация. Работни срещи и открити лекции за служители в администрацията, журналисти, неправителствени организации бяха проведени в **Чехия, Албания, Грузия, 11-те страни от региона Южна Африка, Македония, Молдова**. За пръв път бе организирана и Клиника за подаване на заявление в **Румъния**, където всеки можеше да получи първа помощ в писането и подаването на заявления по Закона за достъп до информация.

Много застъпници за свободата на информация избраха Денят на правото да знам, за началото на кампании за приемането или поправката на закон,

който да гарантира напълно правото на достъп до информация в съответните страни.

Седмица преди Деня на правото да знам, Коалиция за свобода на информацията в **Нигерия**, с водеща организация Програма за медийни права, започна подписка в подкрепа на петиция, с която иска Парламентът да приема Проектозакон за свобода на информацията до края на 2007 г. Петицията с половин милион подписа е внесена в Парламента на Нигерия на самия 28 септември. Призив за по-добър проект на закон за свобода на информацията, както и за своевременното му приемане бе отправен от Коалицията за право на информация в **Гана**. Центърът за мир и инициативи за развитие поиска от правителството в Пакистан да увеличи гаранциите на правото на достъп до информация като предприеме мерки за изменението на съществуващия Указ 2002, който регламентира това право.

По повод Деня на правото да знам Младежка инициатива за човешки права призова правителствата на **Черна гора, Косово и Сърбия** да уважават правото на гражданите на

свободен достъп до обществена информация и настоя за наказания за тези, нарушаващи това право.

Програмата за **Мексико** на Архив Национална Сигурност отбеляза Деня на правото да знам със стартирането на Интернет сайт, посветен на прозрачността и достъпа до информация в Мексико. На страницата са публикувани информационни материали за проведени и течащи кампании, както и мултимедийна секция, съдържаща снимки, новини, видео клипове от форуми и делегации в Мексико (<http://www.nsarchive.org/mexico/transparency.htm>).

Докато граждански организации от целия свят организираха различни събития по повод Деня на правото да знам, **Article 19** и **Правна Инициатива на Отворено Общество** отбелязаха 28 септември като подчертаха най-големите успехи, които глобалното движение за свобода на информацията реализира в рамките на една година - от 28 септември 2006 г. до сега. Коментарът на Правна Инициатива на Отворено Общество може да прочетете тук: http://www.aip-bg.org/documents/sep_28_osji.pdf

Програма Достъп до Информация

София 1000,
бул. Васил Левски N 76, ет. 3, ап. 3
тел/факс. (+ 359 2) 988 5062, 986 7709, 981 9791
E-mail: office@aip-bg.org
www.aip-bg.org

Редакционен екип

Александър Кашъмов, Гергана Жулева, Дарина Палова, Диана Банчева, Катерина Коцева, Кирил Терзийски, Николай Мареков, Ралица Кацарска, Фани Давидова
Оформление Николай Мареков

*Ако желаете да подкрепите издаването на информационния бюлетин, може да направите това на нашите банкови сметки:
Булбанк АД - Клон Аксаков - банков код : 6217 6307 SWIFT код: BFTBBGSF
* сметка в ЛЕВА (BGN) IBAN: BG69 BFTB 7630 1022 5620 87
* сметка в Щатски долари (USD) IBAN: BG87 BFTB 7630 1122 5918 49
* сметка в Евро (EUR) IBAN: BG34 BFTB 7630 1422 5974 10
Вашата подкрепа ще бъде отбелязана в Интернет страницата на ПДИ!*

© Програма Достъп до Информация
Материалите в това издание са обект на авторско право.
При цитиране позоваването на източника е задължително.